

HREJHRÁČEM

Emma HART

THE GAME

HREJ HRÁČEM

Emma HART

 THE GAME

2013

The Love Game (The Game, #1), copyright © 2013 by Emma Hart
Translation © 2013 by Martin Kolašín
Cover design © 2013 by GALATEA

Veškerá práva vyhrazena.

Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky šířena
bez předchozího písemného souhlasu majitele práv.

Z anglického originálu THE LOVE GAME
přeložil Martin Kolašín
První vydání v elektronické verzi
Vydalo Nakladatelství GALATEA, s.r.o.,
v prosinci 2013

ISBN 978-80-87910-05-4

PODĚKOVÁNÍ

Darrylovi, mému partnerovi. Díky za to, že jsi konečně pochopil a přijal moji šílenou spisovatelskou potřebu. A taky za to, že jsi mi umožnil koupit si notebook. Nejsem si jistá, jestli je poměr mezi prací a mým volným časem takový, jaký jsi očekával, ale alespoň mám *něco* na práci, a na tom doopravdy záleží, ne? Miluju tě.

Rachel Walter, mé nejlepší kritičce. Nevím, jestli někdo zbožňoval neandrtálce Bradena tak moc, jako ty. Nikdy jsi nedokázala říct jeho jméno, aniž bys za něj přidala ‚neandrtálec‘ pořádně chraplavým hlasem, jako by to udělal on. Miluju tě!

Christině, Heather, Michele a Carey. Mým nejlepším poradkyním. Mockrát vám děkuji, že jste mi pomohly vypořádat se s mými britskými výrazy. Občas to byla pořádná zábava. Mám vás ráda.

Helen Boswell, mé korektorce, za to, že sis poradila se všemi mými gramatickými chybami a dalšími drobnými nesmysly. Taky děkuji za to, jak jsi knihu uhladila, nablýskala, vylepšila a zařídila, aby bylo vůbec možné ji vydat.

Jan Hart za to, že mi celou dobu věřila a svým ostrým zrakem zkoumala můj rukopis, protože právě malé detaily mohou být důležité. Co se týká tchyně, tak patřím k těm velmi šťastným. :-)

Kathalene Miller. Tvoje bystré a zkušené oči dokázaly těsně před vydáním knihy zázraky. Cením si každé vteřiny, kterou jsi věnovala mojí práci. Děkuju tisíckrát.

Jsem si jista, že jsem na někoho zapomněla. Počkat? Zapomněla. *Přeskočíme k sekci s věnováním*

VĚNOVÁNÍ

Dani Morales.

Tuhle knihu a všechno, co je v ní, věnuji tobě. Je tvoje díky všem příspěvkům, tweetům a slovům povzbuzení. A taky díky všem tvým informacím o Las Vegas. Nebýt toho, tak bych musela důkladně zaúkolovat Google...

Každá holka potřebuje kamarádku, jako jsi ty. Každý snílek potřebuje někoho, kdo mu uvěří. A každý autor potřebuje propagátora, jako jsi ty. Díky tomu, že jsem tě potkala, můžu být tímhle vším.

1

Maddie

Nenáviděla jsem ho na první pohled.

Rozhodně se nepovažuji za kdovíjak nenávislného člověka, spíše bych řekla, že jsem velmi přátelský typ. Ale v případě Bradena Cartera je všechno úplně jinak, a to se známe pouhých pět týdnů.

Možná, že za to může jeho arogantní výraz, když svléká holky očima, zatímco ony na něj obdivně zírají. A to už vůbec nemluvím o jeho siláckých pózách, při kterých se ke všemu staví, jako by mu to bylo jedno a on byl středobodem vesmíru. Nebo je to zkrátka pouze tím, že může mít kteroukoliv holku z kampusu, ne-li z celého státu, na niž si ukáže prstem.

Nejhorší na tom všem je, že i mně se zdá dost sexy, dokonce i přesto, že je ten poslední na světě, o kterého bych stála. Zvláště když mi úplně vším připomíná to špatné, co jsem za sebou nechala doma v Brooklynu.

Rychle vytěsním tyhle myšlenky z hlavy, a zatímco očima bloudím po obývacím pokoji u kluků na koleji, raději předstírám, že vůbec neexistuje. Ale není to zrovna jednoduchý úkol ovládat se, zvláště když je na každou část jeho těla neustále nalepená nějaká coura. Kdyby alespoň nebyl tak neuvěřitelně sexy. Má přesně ten typ sluncem žíhaných špinavých blond vlasů, za který by většina holek platila zlatem a elektrizující modré oči. Bezchybné opálení je samozřejmostí, stejně jako dokonale

vypracovaná postava – nakonec, tohle *je* Kalifornie a slunce a surfing jsou tady základem pro život.

„Přestaň ho svlíkat očima,“ přeruší mé myšlenky Kayleigh štouchancem do ramene.

„To je asi tak pravděpodobné, jako bych dělala striptýz před celým domem,“ nedám se.

„Zlato, vsadím se, že většina chlapů tady v kampusu by nebyla nijak zásadně proti.“

Pohledem zavádím o Kyla, který na mě zamrká zpoza baru, a já si jen povzdechnu. „Mužou klidně snít dál, tohle se nikdy nestane, Kay.“

„Škoda, můžu říct, že by mi to taky nebylo proti srsti.“

S úsměvem zavrtím hlavou. Hned od prvního dne, kdy Kay před pěti týdny poprvé vkráčela do našeho kolejního pokoje, mi bylo jasné, že se nikdy nestyděla za svoji bisexualitu. Ve skutečnosti jí bylo úplně jedno, co si ostatní myslí. Od první vteřiny jsem ji za to respektovala a její otevřenost mi imponovala.

„Ty se nikdy nezměníš,“ odpovím pobaveně.

„O tom nepochybuji,“ mrkne na mě a luskne prsty na Kyla. „Drinky, frajere!“

„Počkej si, až budeš na řadě,“ odbyde ji, zatímco nalévá vodu skupince na druhém konci baru.

„Kdybys je objednávala ty, tak se ochotou přetrhne,“ pošeptá mi Kay ne úplně potichu.

„Konečně mluvíš rozumně, Kay!“ Kyle se na mě otočí se zářivým úsměvem. „Dáte si drink, krásná slečno?“

„Asi ne, díky,“ usměju se. „Ale nepochybuju o tom, že Kay neodmítne.“

„Blbost!“ Kay se nakloní a praští rukou do baru. „Čtyři panáky vodky Kyle, ukážeme tady naší malé Maddie, jak se to dělá!“

„Hned to bude,“ neváhá Kyle a než se naděju, stojí před námi čtyři plné panáky vodky.

„Kay,“ zasyčím na ni. „Víš moc dobře, že nepiju!“

„Nepila jsi,“ opraví mě. „Ale to dneska změníme, teď už piješ.“

„Kay.“

„Maddie,“ napodobí můj hlas a bez váhání přebírá alkohol od Kyla.

„Jedna, dvě, prásk. Tak se to dělá, děvče. Vůbec nepřemýšlej a vypij oba.“

„To fakt není dobrý nápad,“ zamručím, zatímco si беру obě skleničky naplněné čirou a silně aromatickou tekutinou. „Pokud se pozvracím, tak to uklidíš.“

„Samozřejmě,“ mrkne na mě. „Připravena? Jedna, dvě, prásk!“

Zavřít oči. Vypít. Polknout. A ještě jednou.

Hrdlo mám v jednom ohni a netuším, jak se zbavit toho příšerného pocitu. Kyle se na mě usměje.

„Já si myslel, že nepiješ,“ škádlí mě.

„Ne, nepiju,“ odpovím a odkládám prázdné skleničky.

„Holka, ty budeš pořádně tvrdý oříšek,“ obrací se na mě Kay a otírá si bradu od alkoholu. „Fakticky jsi nikdy předtím nepila?“

Pokrčím rameny a vysoukám ze sebe drobnou lež. „Samozřejmě že jsem si dala sem tam nějaký alkohol, ale nikdy ne tolik, abych se opila.“

„Tak to je čas na změnu!“ Kay opět praští do baru. „Kyle, ještě šestkrát.“

„A čeho dámy?“

„Nalej tam, co chceš.“

„Rovnou dvanáctkrát,“ ozve se Lila, která se zničehonic objeví vedle mě. „Tři pro mě a tři pro Megan, až dorazí.“

„Dvanáct? Kolik si holky myslíte, že tady mám panáků?“ zasměje se Kyle, ale hned otevírá skříňku, kde je police s hromadou dalšího skla úhledně srovnaného v řadě.

„Nechtěla bych být tím, kdo to bude zítra uklízet,“ podotknu s úsměvem.

„Braden,“ zasměje se Kyle. „Smůla pro něj... Já musím jenom obsluhovat vaše krásné tvářičky.“ Nakloní se ke mně se širokým úsměvem a připravuje hned trojnásobnou dávku vodky. Většina holek by z něho už dávno roztála, ale já jen nadzvednu obočí a trpělivě čekám, až se s pitím dostane i na zbytek.

„Přišla jsem o něco?“ Megan se bez rozpaků vtěsna mezi mě a Lilu. Při pohledu na bar a množství alkoholu se jí rozzáří oči a poskakuje radostí. „Copak, my dneska něco slavíme?“

„Opíjíme Maddie!“ oznámí Kay a hned se chopí první várky.

„No to snad ne!“ Megan se ke mně nakloní. „Dooopravdy?“

„Zjevně,“ odpovím suše.

„No tak Mads, bude to zábava!“ Začne nadšeně poskakovat před barem a Kyle okamžitě sjíždí očima její hrudník. Megan je v této oblasti nebývale obdařená a rozhodně se nebojí dát to pořádně najevo.

„Dost žvanění,“ okřikne nás Lila s panákem v ruce. „Jedna, dvě, tři, prásk?“

„Přesně tak,“ zasměje se Kay a zvedne druhou skleničku.

Zhluboka se nadechnu a v každé ruce sevřu pořádný příděl vodky. Co se to se mnou dneska děje? Já přece nepiju, rozhodně ne tak moc. Nemůžu se takhle neovládat.

„Prásk!“ zakřičí Kay.

Jedna. Dvě. Tři. A zase ten oheň.

Několikrát zamrkám a polknu. „Sakra.“

„Funguje to,“ zahihňá se Lila. „Maddie nikdy sprostě nenadává!“

„Já nenadávám,“ protestuju. „Sakra přece není sprosté slovo.“

„Dobře, tak jsi skoro nadávala.“ Mrkne na mě svýma tmavýma očima. „Však já z těch tvých pěkných růžových rtů něco sprostého dostanu dřív, než tahle noc skončí!“

„Taky bych se nezlobil, kdybych od těch tvých rtů něco dostal,“ zamrká na mě Kyle.

„Ty jsi fakt prase!“ Kay se natáhne přes bar a praští Kyla do ruky.

„Prokrista, Kay. Ty máš snad ruce ze železa, ne?“ ohradí se Kyle a tře si ruku.

Kay na něj něco zavrčí a už mě bere za ruku. „Vstávej holka, protancujem střevíce!“

Zoufale hodím pohledem po Lile a Megan.

„Klídek, jdeme taky.“

Pokoj je přeplněný k prasknutí, hudba burácí z reproduktorů a uprostřed se ve víru tance mačkají hromady těl. Na pohovce se líbající se pár pomalu posunuje na další metu. Raději odvrátím pohled a nechám se odvléct na taneční parket. Díky alkoholu,

který nekontrolovaně proudí celým mým tělem, se pomalu začínám uvolňovat. Je mi jasné, že dneska už více pít nemůžu, nemá smysl si zahrávat. Vzápětí už mě Megan pobízí k tanci. Šílené, nejprve alkohol a teď tanec. S takovou mě tyhle holky zničí.

„Rozjeď to bejby,“ zakřičí Kay. „Samotný pan Carter sleduje tvoje sexy tělo!“

Paráda. To je přesně, co jsem chtěla, být další obětí na jeho velmi dlouhém seznamu.

„Jen ať se klidně dívá,“ odseknu a všimnu si, že mě pozoruje z rohu pokoje. „To je totiž nejdál, kam se dostane.“ Otočím se k němu zády a radši věnuju pozornost Lile, která má ohledně Bradena jasno.

„Někdo by mu už měl konečně nakopat ten jeho zadek,“ povídá. „Vždyť on by jenom chodil a klátil všechno, co mu zkrříží cestu.“

„Přesně,“ souhlasí Megan. „Ale on byl vždycky takový, to je prostě Braden.“

Megan a Braden pochází ze stejného města, jejich rodiče se spolu znají, a tak prakticky spolu vyrůstali. Proto o něm ví vlastně všechno a je kromě nás asi jediným zástupcem něžného pohlaví, kterému se z něj nepodlamují kolena.

„Víš ty co?“ ozve se Kay a letmo na něj pohlédne – další neznámá blondýna na jeho klíně ji nijak výrazně nepřekvapí.

„Co?“ ozvu se a odvrátím od něj pohled. Se znechucením ve tváři, pochopitelně.

„Ten kluk by potřeboval lekci, aby zjistil jaké to je, když si s ním někdo zahrává. Aby na vlastní kůži poznal, jak to bolí, když se s někým vyspí a on ho pak odkopne.“

Zraky všech holek se rázem upírají na mě. Zavrtím hlavou a začnu panikařit. „Ne, to ne, v žádném případě!“ Otočím se na podpatku a co nejkratší cestou se snažím procpat skrz kuchyň na dvorek, všechny tři kámošky mám samozřejmě v patách.

„Mads, bude to zábava!“ Lila mě bere za ruce a poskakuje nadšením. „No tak!“

Hned na to mě zradí i Megan. „Myslím, že by to nebylo na škodu.“

„Ne.“ Zavrtím znovu hlavou.

„Stačí, když se s ním vyspíš jednou,“ přesvědčuje mě Kay. „Krom toho, Braden není zrovna kus k zahození. Já bych si to dokázala představit.“

„No tak to udělej sama!“

„Ne, to ne,“ povzdechne Megan. „Ona nemůže. Kay je sice bisexuálka, ale každý ví, že preferuje holky. Na tohle by neskočil. Lila má přítele, který je shodou okolností jeho kamarád, a já jsem s Brandenem vyrůstala. Je jako můj brácha nebo tak něco. Ty jsi jediná, komu se to může povést.“

„Mně to stejně hlava nebere, co z toho podle vás budeme mít?“

„Skvělý pocit, že ten frajer konečně nemohl mít to, co chtěl,“ má jasno Kay. „No tak Mads, zabere ti to tak dva týdny, maximálně tři.“

„Možná měsíc,“ přidá se Megan. „Po takové době bude buďto unuděný a vzdá to, nebo lépe – zamilovaný až po uši. Ty si ho tak nevšímáš, ale vždycky, když se objevíš, tak na tobě může oči nechat. Je jasné, že se mu líbíš. A navíc se mnou o tobě nechce mluvit, což je další důkaz. Většinou se mi ochotně chlubí svými úlovky.“

„Navíc Megs ví, jak funguje jeho hlava,“ nevzdává to Lila. „Tím pádem máme výhodu.“

„Takže předpokládám, že NE neberete jako odpověď?“ Povzdechnu si a zabořím si ruce do vlasů.

„Ne,“ zavrtí hlavou Kay.

„Sakra. Mám pocit, že toho budu pořádně litovat.“

„Maddie Stevensová! Tvoje mise, pokud ji neodmítneš,“ prohlásí slavnostně Kay, natáhne před sebe ruce a Lila i Megan na ně ihned položí svoje, „je hrát hráčem v jeho vlastní hře. Přijímáš?“

Zhluboka se nadechnu. Úplně každá část mé mysli na mě křičí, abych to odmítla a utekla. Být hráčem v jeho vlastní hře. S klukem, kterého nesnáším, protože ztělesňuje všechno, nač jsem chtěla zapomenout, když jsem opustila Brooklyn.

Místo útěku však jako v transu pokládám své ruce na spletenec rukou přede mnou. „Přijímám.“

2

Braden

Nemám nejmenší tušení, co je zač ta blondýna, která mi sedí na klíně. Abych se přiznal, ani mě to nezajímá. Ne že by vypadala nějak špatně, zvláště při pohledu na její prsa soudím, že bych se jí možná ještě nemusel zbavovat. Ale není tak sexy, abych vůbec přemýšlel o tom, že bych do ní šel. Jednoduše chvilkové povyražení.

Blondýna mě políbí na ucho. S lehkým odporem ucuknu, což se snažím maskovat tím, že se rozhlížím po pokoji. Moje oči se zastaví až na Maddie Steversonové – samotné královně Kalifornské univerzity v Berkley.

Sedí u baru s tou její bisexuální kámoškou, jejíž jméno si nejsem schopen zapamatovat. Ne že by mě zrovna dvakrát zajímalo. Megan a Lila sedí hned vedle nich. Se zájmem sleduju, jak do sebe hází jeden panák za druhým – bůhví co jim tam Kyle dneska lije. Maddie si rozpouští své kaštanově hnědé vlasy a já si se zájmem prohlížím její tělo. V tu chvíli je mi blondýna na mém klíně ukradená. Její prsa jsou stejně umělá, tak co bych se staral.

Vidím, jak Megan vláčí Maddie směrem k parketu a ta ji neochotně následuje se stydlivým výrazem ve tváři. Jakmile však začne tančit, je veškerá stydlivost ta tam. Rukou si prohrabuje vlasy, háže smyslné pohledy a její boky se vlní naprosto perfektně do rytmu hudby. Z jejího výrazu najednou číší jistota a sebevědomí.

„To je kost,“ uleví si Aston, který se objeví vedle mě, s Ryanem hned v závěsu.

„Maddie?“ zeptám se a nespouštím z ní oči.

„Kdo je Maddie?“ zavrčí blondýna. Ona je pořád tady?

„Nikdo, kdo by tě musel zajímat,“ odpovím ji. „Buď hodná a dones mi pivo, jo?“

Zamrká na mě očima s nepřírozenými řasami, které nejspíš pořádně vykoupala v řasence. „Samozřejmě.“ Seskočí ze mě a poté, co ji plácnu po zadku, obracím svou pozornost opět k důležitějším věcem – tedy na kluky.

„Kdo to byl?“ zeptá se Ryan.

„No, to je dobrá otázka, chlape,“ pokrčím rameny. „Někdo.“

Pohledem zachytím Maddie, jak se prodírá davem s Megan, Lilou a tou bisexuálkou za zadkem.

„Myslíte, že by to holky naštvalo, kdybych do ní šel?“ zeptá se Aston a pronásleduje ji pohledem.

„Megan by ti vytrískala mozek z hlavy,“ odpoví mu Ryan a uvelebí se v sedačce. „Lila a Kay pravděpodobně taky.“

Kay, tak to je ta bisexuální holka.

„Maddie by pravděpodobně nakopala i moji prdel,“ přidávám se. „Než si taková sundá kalhotky, to budeš muset nejdřív k oltáři.“

„Svatba? To kurva ani omylem.“ Aston se otřepe. „Na takové hrůzy jsem pořád moc mladý a sexy.“

Není daleko od pravdy. Minimálně v očích místních dívek, protože neuběhne týden, kdy by mu alespoň jedna či dvě nepodlehly.

„Svatba?“ zopakuje Ryan. „To ne, u takových typů potřebuješ, ať se do tebe zamilují. To je jednoduché – zamiluje se, vyspí se s ní a máš další sexy zářez na pažbě. Není co řešit.“

Lehce k němu pohnu hlavou, ale nepřestávám ji sledovat. „Vždyť je jako porcelánová panenka. Půjdeš na ni moc tvrdě a rozbije se.“

„Já bych na ni tvrdě šel,“ ozve se Aston. „Ale bez všech těch nesmyslů s láskou.“

„Myslím, že ty bys to mohl zkusit,“ obrací se na mě Ryan a upíjí piva.

„Týden?“ Aston si poklepává po bradě.

„Málo,“ odpovím.

„Tak měsíc,“ rozhoduje Ryan. „S Maddie to nebude lehké, ale jsem si jistý, že déle než měsíc ti neodolá. Tobě určitě ne.“

„Uvědomuješ si, že je to kámoška tvé holky? A ty mě tady přemlouváš, abych jí zahrál na city, ona se do mě zamilovala, pak se s ní vyspal a odkopl ji?“ Ne že by se mi ta představa nějak zvlášť přičila.

Ryan pokrčí rameny. „Lila to nikdy nezjistí, tohle zůstane jen mezi námi. Navíc Bradene, balení holek není zrovna něco, co by ti bylo proti srsti.“

„Jdi do toho,“ zazubí se Aston. „Pokud to někdo dokáže, pak jedině ty.“

„Nevím.“ Nakloním se a pohledem zabloudím k parketu. Jsou zpět, všechny čtyři.

Maddie už zase dělá tu sexy věc s boky, houpe s nimi z jedné strany na druhou, prohrabuje si vlasy a směje se. Lila zase pomrkává po Ryanovi, který se na ni usměje. Potom se Lila otočí k Maddie a šeptá jí něco, co ji přiměje otočit se naším směrem. Její zelené oči se potkají s mými. Lehce se na ni usměju, přesně tím úsměvem, který mi zaručí všechno, co chci. Mrknu na ni a ona mi úsměv opětuje a znovu odvrací pohled.

„Tak co?“ nenechá se odbýt Ryan. „Jdeš do toho?“

„Výzva přijata,“ neváhám a opírám si hlavu o ruce za hlavou. „Do měsíce se do mě Maddie Stevensová zamiluje a bude ležet v mojí posteli. Na to se můžete spolehnout.“

3

Maddie

Převaluju se v posteli a nenávistně se šklebím na světlo, které proniká do pokoje skrz záclony. Kolik jsem toho proboha včera vypila? Očividně hodně.

„Dobré ráno, zlato!“ Kay vpadne do kolejního pokoje a zabouchne za sebou dveře.

„Pro mě zrovna dvakrát dobré není.“ Zahrabu se pod peřinu.

„Nesu kávu a muffiny!“ Strhne ze mě přikrývku a já se zamručením rozlepím oči.

„Proč, proč?“

„Co proč?“

„Proč se musím cítit, jako by se po mně projelo stádo pakoní?“

„Za prvé, vůbec netuším, co to je pakuň a za druhé, říká se tomu kocovina.“ Kay mi podává kelímek s kávou ze Starbucks a můj oblíbený borůvkový muffin.

Posadím se a vezmu si je. „Díky moc. Jak je možné, že netrpíš jako já?“

„Jsem jedna z těch šťastných,“ zahihňá se a praští sebou na postel. „Prostě nemívám kocoviny. Ty očividně ano a Megs to samé. Většinou stráví celý den v posteli.“

„To zní dobře.“ Usrknu si trochu kafe.

„Ale ne dnes,“ usměje se Kay. „Dneska nás čeká práce.“

„Jaká práce?“ zaúpím.

Kay zdvihne obočí. „Copak si nevzpomínáš na naši dohodu ze včerejška? Tvoje mise s panem Úžasným?“

Aha. Hrej hráčem. „Myslela jsem si, že jen vtipkujete.“

„Vtipkuju snad někdy ohledně něčeho *tak* vážného, jako je sex?“

„Fajn,“ vzdám se a povzdechnu. „Tak v čem spočívá ta dnešní práce?“

„Musíme si načrtnout plán útoku.“ Zkříží nohy do indiánského sedu a dvakrát lehce poskočí na posteli.

„Plán útoku,“ zopakuju tupě.

„Copak sis myslela, že do toho půjdeme úplně naslepo? Tak to teda ne, zlato.“ Zavrtí hlavou. „Braden Carter má více šarmu než irští lepríkoni...“

„Kteří mimochodem neexistují.“

„A to znamená, že je velmi nebezpečný. Snažíš se, aby se do tebe zamiloval, ale pokud si nedáš dostatečný pozor, může to dopadnout tak, že se do něj zamiluješ sama.“

„Tím pádem by nedošlo na ,vyspat se s ním a odkopnout ho', což je cílem operace Hrej hráčem,“ utrousím.

„Přesně! Takže je naším úkolem vymyslet neprůstřelný plán, který zajistí, že se do tebe zblázní on, a nikoliv ty do něj. Protože to by byla tragédie.“

„Kay, já ti nevím.“ Znovu si povzdechnu. „Braden Carter se prostě nezamilovává. To je jediné pravidlo, které uznává. Mám na to jen měsíc, fakt nevím, jestli je vůbec možné to zvládnout.“

„Nic není nemožné, pokud tomu dostatečně věříš.“

„Když já ani nevím, jestli tomu věřím.“

„Uvěříš,“ nenechá se odradit. „Uvidíš.“

„Doufám, že máš pravdu,“ odpovím jí. „Protože už teď nevidím šanci na úspěch a to jsme ještě nezačaly.“

„Ťuky ťuk,“ Lila otevírá dveře a vchází společně s Megan, která nese velkou roli papíru a fixy.

„K čemu to je?“ ptám se, zatímco holky vchází do pokoje.

„Operace Hrej hráčem,“ odpovídá mi Megan a sedá si na podlahu mezi naše postele. Rozprostře papír a na každé straně jej zatěžká knihou. Poté napíše nahoru velkými písmeny OHH – Operace Hrej hráčem.

Zavrtím hlavou, jako bych tomu nevěřila. Opravdu tohle dělám? Měla jsem za to, že odchod na vysokou znamená dospělost, ale očividně jsem se spletla. Připadám si zase jako třináctiletá puberťačka, která se snaží přimět svou životní lásku, aby jí city opětovala.

„Přestaň už vrtět hlavou.“ Lila vyskočí ze země a sedne si vedle mě na postel. „To bude v pohodě, zvládneš to.“

„Uvědomujete si, že v případě takových věcí, jako je láska a vztahy, je měsíc krátká doba? A v případě Bradena Cartera je to úkol na celý život?“ protestuju. „Nikde není řečeno, že ho to po týdnu nepřestane bavit a radši si najde nějakou tu svou couru, aby mu zahřívala postel.“

„A právě ty zařídíš, aby to tak nebylo,“ snaží se mě Megan přesvědčit. „Musíš zařídit, aby se od tebe nechtěl hnout na krok. Máš týden na to, abys nahodila udičku a zaujala ho, pak máme z půlky vyhráno.“

„Týden?“

„Pokud to zvládneš během týdne, tak do tří do tebe bude zamilovaný,“ vysvětluje mi a bere do ruky modrý fix. „Fáze první – Návnada.“ Na papíru nemilosrdně vyznačuje čas do příští neděle.

„Počkej, dříve než zítra rozhodně nezačnu!“

„Omyl, zlato,“ zavrtí hlavou Kay.

Lila přikyvuje. „Kluci dneska mají fotbalový zápas na hřišti kampusu, jdeme tam *všechny*.“

Rezignuju. „Dobře, tak začínáme dneska večer.“

Megan se rozzáří a bere do ruky zelený fix. „Fáze druhá – Veřejné sblížení.“

„A to si mám vyložit jak?“ zamračím se.

„Jednoduše, držení se za ruce, líbání na veřejnosti, však to znáš.“

Odfrknu si. „Vy ve mě máte teda důvěru, to vám povím.“

„Fáze třetí,“ pokračuje Kay. „Veřejně známý vztah a téměř sex.“

„To o tom mají vědět všichni?“

„No samozřejmě.“ Lila zvedne obočí a podívá se na mě. „Bude to mnohem lepší pocit, když se s ním vyspíš a odkopneš ho a všichni o tom budou vědět.“

„To mi přijde trošku... kruté.“

„V tomhle případě musíš být krutá, zlato,“ nedá si říct Kay.

„Mají pravdu,“ souhlasí Megan, aniž by odtrhla hlavu od páru. „Na jednu stranu se mi nelíbí, že mu ublížíš, ale na druhou stranu – podívejte se, jak hrozně se chová, a to je teprve pět týdnů školy. Pokud mu to v hlavě někdo nesrovná, tak si ani nechci představit, co z něj bude za dva roky. Musí dostat lekci, a to velmi brzy.“

„Proč si s ním prostě nezkusíš promluvit,“ snažím se zoufale.

„Proč musíme zajít do takových extrémů?“

„Protože Braden Carter to jinak nepochopí.“

„Dobře, řekněme, že to bude fungovat.“ Nervózně klepu prsty o okraj postele. „A opravdu se do mě zamiluje. Já se s ním vyspím, odkopnu ho a co pak? Vždyť ho znáte, myslíte si, že to nechá jen tak být? Bude se mě snažit získat zpátky, bojovat o mě. Co potom?“

Ticho. Megan přemýšlí, v puse žmoulá fix, Kay klimbá hlavou ze strany na stranu a Lila si okusuje palec.

„No, o tom jsem zatím nepřemýšlela,“ přizná Megan. „Pokud je Braden v něčem dobrý...“

„Já myslím, že je zcela zjevné, v čem je dobrý,“ zakření se Lila.

„To je fakt,“ usmívá se Megan. „Dobře, pokud je tedy něco, v čem je Braden opravdu dobrý, pak tedy v zarpustilosti. Jde tvrdě za tím, co chce a vždycky to dostane. Nerada to říkám holky, ale v tomhle má Maddie pravdu. Pokud se do ní zamiluje a ona se na něj vykašle, tak bude úplně šílet a dělat vše pro to, aby ji získal zpátky. Rozhodně se nevzdá lehce, pokud teda vůbec.“

„Ale co když se Maddie zamiluje do *něj*?“ zeptá se Lila. „Co když ho jednoduše nebude schopná odkopnout?“

„Prosím tě,“ opět zavrtím hlavou. „Braden ztělesňuje úplně všechno, co nenávidím. Je egoistický, arogantní a hrozné prase. Rozhodně se nezamiluju do *něčeho* takového.“

„Na druhou stranu je dost starostlivý, zábavný, a co si budeme nalhávat, je to přesně ten typ kluka, kterého bys v klidu představila rodičům,“ oponuje mi Megan. „Já ho znám dobře

Mads, pokud něco chce, udělá pro to všechno, ať to stojí, co to stojí.“

„Takže ti radši každý den připomeneme, proč ho nenávidíš,“ pokrčí Kay rameny.

„Třeba to nebude stačit.“

„Ale bude,“ řeknu rázně. „Rozhodně bude.“

„Dobře, zpátky k jádru věci. V případě, že se Branden zamiluje...“ pokračuje Lila a převaluje se na posteli.

„...až ta situace nastane, tak se s ní nějak popereme,“ dokončí za ní Kay. „Nevím, co jiného můžeme dělat.“

„Tak jo, poslední fáze?“ zeptám se.

„Fáze čtvrtá – Vyspat se s ním a odkopnout ho,“ dodá Megan a doplňuje plán na papíru s dvojitým podtržením. „Myslím, že to nepotřebuješ podrobněji vysvětlovat.“

„Ne,“ souhlasím. „Chápu to moc dobře.“

Podívám se přes rameno na barevný kus papíru, který už visí na zdi. Jednotlivé fáze jsou barevně rozdělené a detailně roze-psané. Zoufale si povzdechnu. K čemu jsem se to proboha zase nechala ukecat.

4

Braden

Podzimní teploty v Kalifornii nejsou zrovna nejvhodnější pro hraní fotbalu. Dokonce i já, který tuhle hru hraju už od chvíle, kdy jsem dokázal vzít do ruky balon, si musím utírat trikem kapky potu.

„Přestávku, prosím,“ zoufale vydechuje Tony Adams.

„V žádném případě,“ odmítnu ho rezolutně. „Jsi snad nějaká zasraná padavka, Adamsi?“

„Promiň, ale u nás v Maine není na podzim takové vedro jako někde na poušti.“

„Tady nejsme na žádné poušti, ty idiote,“ nenechá si líbit Kyle, ale to už se všichni míříme občerstvit k lavičkám, kde sedí i holky. A hlavně Maddie.

„Jako by byl nějaký posraný červenec,“ nepřestává si stěžovat Adams.

Nechápavě zatřepu hlavou a ignoruju ho, radši si vezmu láhev vody a s Ryanem kráčíme přímo směrem k Megan a ostatním.

„Dámy,“ prohodím a usměju se na Maddie.

„Klídek Casanova, nikdo tady nemá zájem,“ směje se Megan a se spikleneckým pohledem na tváři mi naznačuje, ať se k nim posadím.

„Já bych zájem měl.“ Mrknu na Maddie a sedám si vedle ní.

„Ano Bradene, my tady samozřejmě všichni dobře víme, že se nejvíc ze všeho zajímáš sám o sebe,“ rýpe do mě Lila.

„Hele Ryane, zařid', ať se tvoje přítelkyně kontroluje, jo?“ řeknu pobaveně.

„Buď zticha, Cartere, nebo zařídím, aby tu tvoji prdel odpálili až za oceán,“ nedá se Lila.

Zazubím se a sleduju přitom Maddie. Potichu se směje, a v těch krátkých letních šatech, které odhalují její štíhlé nohy, je neskutečně sexy.

„Takže Maddie,“ otočím se k ní.

„Takže Bradene,“ odpoví mi s úsměvem.

Než však můžu pokračovat, vetře se mezi nás Kyle. „Pohni tím svým zadkem,“ okřikne mě a okamžitě se zaměří na Maddie, která mu věnuje široký úsměv. Kretén.

„Jak se dnes máte, krásná slečno?“

„Dobře a ty?“

„No teď už rozhodně dobře.“ Mrkne na ni a Maddie se usměje. Ten chlap mě chce opravdu naštvat.

„Ty snad žárlíš, Brayi,“ všimne si Megan.

Odfrknu si. „Prosím tě, na Kyla? No to rozhodně.“

„No jak myslíš,“ nevěří mi. „Ale podle mě se trochu začínáš měnit v monstrum s rudýma očima, když jsou ti dva spolu.“

„Když myslíš, Meggy.“

„Bradene, teď vážně. Pokud s ní chceš mluvit, tak zvedni zadek a běž za ní. Ona tě neukousne.“

„Škoda, nemuselo by to být úplně špatné.“

„Ty jsi takové prase,“ zavrtí Megan nevěřičně hlavou. „Podívej, vidím, že se ti líbí, tak prostě běž a někam ji pozvi.“

„Meggy, víš moc dobře, že nerandím. A i kdybych se rozhodl, že ji někam pozvu, tak absolutně netuším kam.“

„Takže ji pozveš?“ zazubí se nadšeně Megan.

„Neříkam jo nebo ne,“ odpovím. „Ale mohl bych to zvážit.“

„Starbucks. Miluje jejich borůvkový muffin. Hlavně ji nechej, ať tě pozná takového, jaký doopravdy jsi. Ne jako toho alfasamce Bradena z kampusu, ale opravdového Bradena.“

„Možná.“ Pohledem sjedu zpět k Maddie a sleduju, jak nás zaujatě pozoruje a vrtí hlavou na Megan. Nechápu to. Nikdy ty holky nepochopím. Navíc mám další ne úplně zanedbatelný problém – rande. Mělo mi to být jasné hned v té chvíli, kdy jsem